

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,
a judecat fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul
ordinar declarat de către avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului
Strișca Isai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău
din 10 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Strișca Isai xxxx, născut la xxxxxx, originar
din s. xxxxxx, r-ul xxxxxx (anterior xxxxxx),
domiciliat în s. xxxxxx, de facto ultimele două
domicilii cunoscute în mun. xxxxxx, str. xxxxxx
și mun. xxxxxx, bd. xxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 14.03.2018– 01.09.2020;

Instanța de apel: 26.10.2020 – 10.12.2020;

Instanța de recurs: 15.06.2021- 22.11.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 01 septembrie 2020, Strișca Isai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilit pentru fapta săvârșită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Strișca Isai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilit pentru fapta săvârșită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui Strișca Isai pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că, Strișca

Isai, în perioada lunilor octombrie - noiembrie 2017, realizându-și scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin acces liber, a sustras pe ascuns din gospodăria cet. Kulik Valerii, situată în mun. xxxxxxxx, sectorul xxxxxxxx, următoarele bunuri: 9 (nouă) borcane cu volumul de 3 litri pline cu miere de albi, cu valoarea de 450 lei fiecare, un ferestru electric de model necunoscut, cu valoarea de 2000 lei și un amplificator muzical de model „Gurton 10”, cu valoarea de 1800 lei, cauzându-i ultimului daune în proporții considerabile în sumă totală de 7850 (șapte mii opt sute cinci zeci) lei.

Tot el, în luna noiembrie 2017, data și timpul exact nu au fost stabilite, realizându-și scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, prin acces liber, din garajul gospodăriei nr. 44, amplasat în mun. xxxxxxxx, a răpit automobilul de model „Honda Accord” cu n/î XXX XXX, care aparține cet. Kulik Valeriu, cu care s-a deplasat pe străzile or. Vadul lui Vodă până în seara aceleiași zile când, în preajma casei individuale de locuit nr. 16, a fost stopat și înlăturat de la conducerea unității de transport de către cet. Mihailin Gleb.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Strișca Isai a comis infracțiunile prevăzute de articolele 186 alin. (2) lit. d) și 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului Strișca Isai, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță și recalificarea acțiunilor inculpatului de la art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal la art. 192¹ alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unor pedepse minime non privative de libertate, în limita sancțiunilor normei penale;

- avocatul Gonciar Vasile în numele inculpatului Strișca Isai, solicitând admiterea apelului și casarea sentinței cu pronunțarea unei decizii prin care lui Strișca Isai să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, avocatul Guțu Teodor a invocat că:

- în cadrul examinării judecătorești, de către instanța de fond s-a constatat, că martorul Nastas Ecaterina a locuit pe str. XXXXXX împreună cu Kulik Valeriu din anul 2014 până la survenirea decesului acestuia, xxxxxxx, ultimul fiind o persoană în etate, de care ea a avut grijă până la

deces. Tot ea a mai declarat, că în vara anului 2017, Kulik Valeriu, a angajat în gospodăria sa doi bărbați, pe Strișca Isai și pe Golovatii Leonid, iar în perioada în care Kulik Valeriu a fost internat în spital (25.09.2017-03.10.2017, 09.10.2017-24.10.2017 și 01.12.2017- 16.12.2017), angajații Stișca Isai și Golovatii Leonid au locuit la domiciliul părții vătămate, cu acordul acestuia. Deoarece partea vătămată le-a permis celor doi angajați să locuiască în gospodăria sa și datorită faptului constat de către instanța de fond - (prin acces liber, din garajul gospodăriei nr.xx, amplasat în mun. Chișinău sectorul xxxxxxxx, Strișca Isai a răpit automobilul de model «Honda Accord» cu n/î XXX XXX), care aparține cet. Kulik Valeriu, apărarea consideră că în acțiunile inculpatului Strișca Isai lipsește semnul calificativ prevăzut de art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, săvârșită prin pătrundere în garaj, din care motiv, acțiunile inculpatului Strișca Isai urmează să fie recalificate de la art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal - la cele prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal.

3.2 În conținutul cererii de apel depuse, avocatul Gonciar Vasile a invocat că:

- sentința emisă este prea aspră;
- din discuțiile cu Strișca Isai, ultimul a explicat ca-i pare rău că nu s-a prezentat la ședința de judecată și în condițiile în care vina și-a recunoscut-o încă de la audierea în calitate de învinuit, regretă că a ales să plece la muncă în detrimentul prezentării în ședința de judecată;
- la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana vinovatului, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a inculpatului;
- la stabilirea cuantumului pedepsei și la individualizarea pedepsei, instanța nu în deplină măsură a ținut cont de scopurile pedepsei, cum ar fi, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni atât de condamnat, cât și de alte persoane; de faptul că inculpatul și-a recunoscut vina în cele comise, a colaborat cu organele urmăririi penale în vederea descoperirii inculpatului, anterior nu a fost judecat iar partea vătămată nu are careva pretenții morale sau materiale față de acesta;
- instanța a ajuns la o concluzie pripita privind necesitatea stabilirii lui Strișca Isai a pedepsei sub formă de închisoare, or acesta fiind tânăr, sănătos, apt de muncă, poate să muncească și să fie util societății, astfel, izolarea ultimului de societate nu este rațională, acesta putea fi corectat și reeducat fără izolare de societate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2020 au fost admise apelurile avocaților Guțu Teodor și Gonciar Vasile în interesele inculpatului Strișca Isai, declarate împotriva sentinței, casată sentința atacată parțial, în partea executării pedepsei cu închisoarea pronunțând o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lui Strișca Isai condamnat în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor la 4 ani închisoare, în temeiul art. 90¹ alin. (1) și alin. (3) Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, instanța de judecată ajungând la concluzia că nu este rațional ca Strișca Isai să execute integral pedeapsa cu închisoare în penitenciar, dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, cu executarea în penitenciar al termenului pedepsei de 1 (unu) ani, iar executarea termenului pedepsei rămase, de suspendat condiționat cu stabilirea perioadei de probațiune de 3 (trei) ani.

4.1 În motivarea soluției instanța de apel a menționat că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului Strișca Isai care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

S-a indicat în decizie că aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, instanța de apel a constatat că sentința primei instanțe a fost contestată numai în partea stabilirii pedepsei penale lui Strișca Isai, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată, motiv din care instanța de apel se va expune doar în această parte.

Instanța de apel a menționat în decizie că în ședința de judecată a instanței de fond, inculpatul Strișca Isai, nu s-a prezentat, fiind anunțat în căutare potrivit încheierii din 19.01.2020, cu aplicarea măsurii preventive obligarea de nepărăsire a țării pe un termen de 60 zile din momentul stabilirii locului de aflare, motiv din care în conformitate cu prevederile art. 368 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța a dat citire procesului-verbal de audiere a inculpatului Strișca Isai la urmărirea penală din 26.02.2018 (f.d. 89), potrivit căruia, Strișca Isai în cadrul urmăririi penale a recunoscut integral vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate și folosindu-se de drepturile sale procesuale, a refuzat să depună declarații, iar

fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, inculpatul a susținut pe deplin declarațiile oferite în cadrul urmăririi penale, a recunoscut circumstanțele indicate în rechizitoriu menționând că a muncit la partea vătămată care fiind bolnavă nu voia să îi achite banii. Nu a luat amplificatorul și ferestrăul electric. A recunoscut că a luat automobilul pe care l-a adus înapoi. Susține că a fost reținut la data de 11.11.2020, la reținere fiindu-i acordat avocat, prenumele căruia este Radion, numele nu-și mai amintește.

Instanța de apel a statuat că vinovăția inculpatului Strișca Isai în comiterea infracțiunilor imputate se mai confirmă prin următoarele probe: procesele-verbale de cercetare la fața locului din 30.01.2018 și din 11.02.2018, declarațiile reprezentantului autorității publice locale Chetrari Ludmila, declarațiile martorilor Nastas Ecaterina, Mitrofan Igor, Mihailin Gleb; ordonanța și procesul-verbal de ridicare a obiectului din 27.02.2018, procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.02.2018, ordonanța și procesul-verbal de ridicare a obiectului, și anume a automobilul de model „Honda Accord”, procesul-verbal de examinare a obiectului din 14 februarie 2018.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Strișca Isai în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșită prin pătrundere în garaj.

Cu privire la personalitatea inculpatului Strișca Isai, instanța de apel reținut că, acesta anterior nu a comis infracțiuni și nu a fost judecat, a recunoscut parțial vina, nu se află la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru, la locul de trai se caracterizează pozitiv.

În privința inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, în calitate de circumstanțe agravante, instanța de apel a reținut faptul săvârșirii infracțiunii cu folosirea încrederii acordate, iar în conformitate cu art. 76 Cod penal, circumstanțe atenuante în privința inculpatului nu au fost reținute.

Instanța de apel a conchis că, reieșind din circumstanțele cauzei, ținând cont de faptul că, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, luând în

considerație că inculpatul Strișca Isai a comis două infracțiuni care în conformitate cu art. 16 Cod penal fac parte din categoria celor mai puțin grave, s-a eschivat de a se prezenta în ședință de judecată în prima instanță, la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d.98 Vol. I), la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află, a restituit parțial prejudiciul cauzat părții vătămate, instanța de fond ținând cont de prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, corect și întemeiat a aplicat în privința lui Strișca Isai pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

Însă, instanța de apel a considerat că prima instanță irelevant a stabilit că inculpatul Strișca Isai urmează să execute întreaga pedeapsă aplicată, adică 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, or, prin stabilirea unei asemenea pedepse nu va fi atins scopul pedepsei penale, această pedeapsă fiind una prea aspră pentru inculpat, ținând cont de personalitatea acestuia și infracțiunile comise.

Instanța de apel a considerat că la caz, instanța de fond urma să țină cont și să aplice în modul corespunzător prevederile art. 90¹ alin. (1), alin. (3) Cod penal.

În corespundere cu art. 90¹ alin. (1), alin. (3) Cod penal, instanța de apel a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate inculpatului Strișca Isai pe un termen de 1 (un) an, cu stabilirea termenului de probațiune de 3 (trei) ani, pedeapsă ce a fost considerată echitabilă și justificată, prin care va fi atins scopul de corectare și reeducare a inculpatului, de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Instanța a reținut că aplicarea pedepsei penale în cauză și executarea acestei sancțiuni, în mod firesc urmează să aducă la conștiința inculpatului pericolul faptelor sale și să excludă predispunerea inculpatului de a mai comite asemenea fapte, aspecte pe care inculpatul nu le-a conștientizat la moment.

5. Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2020 este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Guțu Teodor, în numele inculpatului Strișca Isai, prin care, invocând incidența *pct. 6* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei și restituirea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

5.1 În motivarea recursului înaintat, avocatul menționează că:

- în acțiunile inculpatului Strișca Isai lipsește semnul calificativ prevăzut de art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal – săvârșirea prin pătrundere în garaj, deoarece partea vătămată le-a permis celor doi să locuiască în gospodăria sa și datorită faptului constatat de către instanța de fond (prin acces liber, Strișca Isai a răpit automobilul de model „Honda Accord”), din

care motiv, acțiunile inculpatului urmau a fi recalificate de la art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal – la cele prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal, fapt ce a fost omis de instanța de apel de a se expune;

- este eronată concluzia instanței de apel, precum că sentința primei instanțe a fost contestată numai în partea stabilirii pedepsei penale lui Strișca Isai, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăția, sentința nu a fost atacată.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din considerentele ce succed.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul constată că, cererea de recurs este bazată pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Analizând textul deciziei contestate, prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul Penal lărgit constată că criticile aduse de către titularul cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecății, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată.

Colegiul constată că instanța de apel în motivarea soluției nu s-a expus asupra chestiunii esențiale din această speță invocată de avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului atât în cererea de apel, cât și în prezentul recurs ordinar, și anume că *instanța de apel la adoptarea deciziei nu s-a expus asupra argumentului apărării, precum că în acțiunile inculpatului lipsește semnul calificativ prevăzut de art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, săvârșită prin pătrundere în garaj, din care motiv, acțiunile inculpatului urmează să fie recalificate de la art.*

192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal - la cele prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal.

În acest context instanța de recurs menționează, că potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel sunt: *dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.*

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.*

Colegiul notează, că hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Reieșind însă din conținutul deciziei atacate cu recurs, Colegiul atestă că instanța de apel a pronunțat o hotărâre motivată succint, neexpunându-se asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel.

Mai mult decât atât, Colegiul penal lărgit atestă că în partea descriptivă a deciziei, instanța de apel, expunându-se asupra fondului cererii de apel, indică:

„În argumentarea apelului declarat, avocatul Guțu Teodor în interesele inculpatului Strișca Isai a invocat următoarele:

... Deoarece partea vătămată le-a permis celor doi angajați să locuiască în gospodăria sa și datorită faptului constatat de către instanța de fond - (prin acces liber, din garajul gospodăriei nr.44, amplasat în mun. Chișinău sectorul xxxx, Strișca Isai a răpit automobilul de model «Honda Accord» cu n/î XXX XXX), care aparține cet. Kulik Valeriu, apărarea consideră că în acțiunile inculpatului Strișca Isai lipsește semnul calificativ prevăzut de art. 192/1 alin.(2) lit. c) Cod penal,

săvârșită prin pătrundere în garaj, din care motiv, acțiunile inculpatului Strișca Isai urmează să fie recalificate de la art. 192¹ alin.(2) lit. c) CP - la cele prevăzute de art. 192¹ alin.(1) CP.”,

ca ulterior să constate:

„Sentința primei instanțe a fost contestată numai în partea stabilirii pedepsei penale lui Strișca Isai, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată, motiv din care instanța de apel se va expune doar în această parte.”

Potrivit art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar conform prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 7) al aceleiași legi, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Obligația instanței de motivare a deciziilor sale este singurul mijloc prin care se poate verifica respectarea dreptului la un proces echitabil. Conform jurisprudenței CEDO, noțiunea de proces echitabil presupune ca o instanță internă care nu a motivat decât pe scurt hotărârea sa să fi examinat totuși în mod real problemele esențiale care i-au fost supuse, și nu doar să reia pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*cauza Helle vs Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*). Deși articolul 6 § 1 din Convenție nu obligă instanțele de judecată să ofere răspunsuri detaliate la toate argumentele invocate, totuși din hotărâre trebuie să reiasă clar că elementele esențiale ale cauzei au fost examinate (*cauza Taxquet vs. Belgia [MC], nr. 926/05, § 91, CEDO 2010*).

În pofida acestor fapte, instanța de apel la pronunțarea asupra argumentelor din apelurile depuse de avocatul Guțu Teodor și de avocatul Gonciar Vasile, urma în conformitate cu prevederile legii să se dedice unei analize efective a temeiurilor, argumentelor și propunerilor de recalificare a acțiunilor inculpatului de la art. 192¹ alin. (2) lit. c) Cod penal - la cele prevăzute de art. 192¹ alin. (1) Cod penal.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de către avocat, ceea ce duce la casarea totală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

8. La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței

atacate, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și a constatării clare a faptelor săvârșite și întrunirea elementelor infracțiunilor incriminate, precum și calificării juridice corespunzătoare a faptelor săvârșite, și în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

9. Conducându-se de prevederile articolelor 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului Strișca Isai, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Strișca Isai Xxxxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată este pronunțată la **17 decembrie 2021.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion